

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 16Cpr/21/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1320207451
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adam Hradský
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2023:1320207451.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III, v konaní pred sudcom Mgr. Adamom Hradským, v spore žalobkyne: R.. F. B., nar. XX.XX.XXXX, s pobytom N. X, Y., zastúpenej doc. JUDr. Jozef Tekeli, PhD. & Associates, s. r. o., IČO: 52 651 258, so sídlom Hlavná 111/25, Košice, proti žalovanému: Mestská časť Bratislava - Devínska Nová Ves, IČO: 00603392, so sídlom Novoveská 5458/17A, Bratislava, zastúpeného N-advokát, s. r. o., IČO: 51 098 636, so sídlom Lovinského 4408/22, Bratislava, o zaplatenie náhrady mzdy, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu žalobkyne zamietá.
- II. Súd návrh žalobkyne na prerušenie konania zamietá.
- III. Súd priznáva žalovanému nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu proti žalobkyňi.

odôvodnenie:

I.

1. Žalobou zo dňa 30.07.2020 sa žalobkyňa domáhala, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie náhrady mzdy v sume 61 947,68 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne: zo sumy 950,66 eura netto (čistej mzdy za jún) odo dňa splatnosti do zaplatenia, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 1 274,45 eura netto (čistej mzdy za júl) odo dňa splatnosti do zaplatenia, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 1 274,45 eura netto (čistej mzdy za august) odo dňa splatnosti do zaplatenia, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 1 274,45 eura netto (čistej mzdy za september) odo dňa splatnosti do zaplatenia, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 1 274,45 eura netto (čistej mzdy za október) odo dňa splatnosti do zaplatenia, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 1 274,45 eura netto (čistej mzdy za november) odo dňa splatnosti do zaplatenia, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 1 274,45 eura netto (čistej mzdy za december) odo dňa splatnosti do zaplatenia, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 1 314,44 eura netto (čistej mzdy za január) odo dňa splatnosti do zaplatenia, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 1 314,44 eura netto (čistej mzdy za február) odo dňa splatnosti do zaplatenia, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 1 314,44 eura netto (čistej mzdy za marec) odo dňa splatnosti do zaplatenia, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 1 314,44 eura netto (čistej mzdy za apríl) odo dňa splatnosti do zaplatenia, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 1 314,44 eura netto (čistej mzdy za máj) odo dňa splatnosti do zaplatenia, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 1 314,44 eura netto (čistej mzdy za jún) odo dňa splatnosti do zaplatenia, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 1 314,44 eura netto (čistej mzdy za júl) odo dňa splatnosti do zaplatenia, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 1 314,44 eura netto (čistej mzdy za august) odo dňa splatnosti do zaplatenia, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 1 314,44 eura netto (čistej mzdy za september) odo dňa splatnosti do zaplatenia, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 1 314,44 eura netto (čistej mzdy za október) odo dňa splatnosti do zaplatenia, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 1 314,44 eura netto (čistej mzdy za november) odo dňa splatnosti do zaplatenia, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 1 314,44 eura netto (čistej mzdy za december) odo dňa splatnosti

do zaplattenia, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 1 372,38 eura netto (čistej mzdy za január) odo dňa splatnosti do zaplattenia, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 1 372,38 eura netto (čistej mzdy za február) odo dňa splatnosti do zaplattenia, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 1 372,38 eura netto (čistej mzdy za marec) odo dňa splatnosti do zaplattenia, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 1 372,38 eura netto (čistej mzdy za apríl) odo dňa splatnosti do zaplattenia, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 1 372,38 eura netto (čistej mzdy za máj) odo dňa splatnosti do zaplattenia, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 1 372,38 eura netto (čistej mzdy za jún) odo dňa splatnosti do zaplattenia, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 1 372,38 eura netto (čistej mzdy za júl) odo dňa splatnosti do zaplattenia, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 1 372,38 eura netto (čistej mzdy za august) odo dňa splatnosti do zaplattenia, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 1 372,38 eura netto (čistej mzdy za september) odo dňa splatnosti do zaplattenia, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 1 372,38 eura netto (čistej mzdy za október) odo dňa splatnosti do zaplattenia, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 1 372,38 eura netto (čistej mzdy za november) odo dňa splatnosti do zaplattenia, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 1 372,38 eura netto (čistej mzdy za december) odo dňa splatnosti do zaplattenia, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 1 454,93 eura netto (čistej mzdy za január) odo dňa splatnosti do zaplattenia, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 1 314,44 eura netto (čistej mzdy za február) odo dňa splatnosti do zaplattenia, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 1 314,44 eura netto (čistej mzdy za marec) odo dňa splatnosti do zaplattenia, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 1 314,44 eura netto (čistej mzdy za apríl) odo dňa splatnosti do zaplattenia, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 1 314,44 eura netto (čistej mzdy za máj) odo dňa splatnosti do zaplattenia, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 1 314,44 eura netto (čistej mzdy za jún) odo dňa splatnosti do zaplattenia, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 1 314,44 eura netto (čistej mzdy za júl) odo dňa splatnosti do zaplattenia, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 1 314,44 eura netto (čistej mzdy za august) odo dňa splatnosti do zaplattenia, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 1 314,44 eura netto (čistej mzdy za september) odo dňa splatnosti do zaplattenia, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 1 314,44 eura netto (čistej mzdy za október) odo dňa splatnosti do zaplattenia, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 1 314,44 eura netto (čistej mzdy za november) odo dňa splatnosti do zaplattenia, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 1 314,44 eura netto (čistej mzdy za december) odo dňa splatnosti do zaplattenia, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 1 571,72 eura netto (čistej mzdy za január) odo dňa splatnosti do zaplattenia, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 1 571,72 eura netto (čistej mzdy za február) odo dňa splatnosti do zaplattenia, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 505,88 eura netto (čistej mzdy za marec) odo dňa splatnosti do zaplattenia.

2. Žalobkyňa v rámci skutkových tvrdení odôvodňujúcich svoj žalobný návrh podľa § 150 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“) uviedla, že žalobou zo dňa 07.08.2016 sa domáhala proti žalovanému na tunajšom súde (11Cpr 5/2016) určenia neplatnosti skončenia pracovného pomeru, pričom tunajší súd rozsudkom zo dňa 04.07.2017 žalobu žalobkyne zamietol. Odvolací súd rozsudkom zo dňa 26.09.2018 rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil, pričom žalobkyňa voči tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podala dovolanie. Dovolací súd rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalobkyňa uviedla, že súdny spor o neplatnosť skončenia pracovného pomeru žalobkyne sa týka výkonu pracovného pomeru žalobkyne ako miestneho kontrolóra Mestskej časti Bratislava - Devínska Nová Ves, ktorého funkčné obdobie bolo určené od 10.03.2014 do 09.03.2020. Tvrdila, že do tejto funkcie bola zvolená platne a na základe zákonného procesu uznesením miestneho zastupiteľstva Bratislava - Devínska Nová Ves č. 128/12/2013 zo dňa 18.12.2013, ktorým bol schválený návrh na vyhlásenie voľby miestneho kontrolóra a uznesenia č. 16/3/2014 zo dňa 04.03.2014. Uviedla, že legitímne pôsobila vo funkcii hlavného kontrolóra od 10.03.2014 do 08.06.2016, teda až do okamihu, kedy jej zamestnávateľ v priebehu výkonu funkcie oznámil skončenie pracovného pomeru zánikom funkcie. Ďalej uviedla, že jej pracovný pomer vznikol na základe pracovnej zmluvy č. XX/XXXX z dňa 07.03.2014 s druhom práce „miestny kontrolór“ a s dňom nástupu do práce určeným na 10.03.2014. Pracovný pomer bol dohodnutý na dobu určitú a to do zániku funkcie (skončenia funkčného obdobia hlavného kontrolóra) najneskôr do 09.03.2020. Ďalej uviedla, že k zániku funkcie žalobkyne došlo podľa žalovaného na základe rozsudku správneho - Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 6S/264/2014, 6S/266/2014, ktorým zrušil uznesenia miestneho zastupiteľstva Bratislava - Devínska Nová Ves č. 128/12/2013 zo dňa 18.12.2013, ktorým bol schválený návrh na vyhlásenie voľby miestneho kontrolóra a uznesenie č. 16/3/2014 zo dňa 04.03.2014, ktorým bola žalobkyňa zvolená za miestneho kontrolóra Mestskej časti Bratislava - Devínska Nová Ves. Uviedla, že rozhodnutie o zrušení voľby žalobkyne bolo správnym súdom prijaté z dôvodu stanovenia kvalifikačných predpokladov pre výkon funkcie kontrolóra v rozpore a nad rámec zákona o obecnom zriadení. Tvrdila, že rozhodnutia správneho súdu o zrušení voľby žalobkyne za hlavnú kontrolórku žalovaný svojvoľne a bez opory v právnej úprave subsumoval

pod kategóriu dôvodov zániku funkcie hlavného kontrolóra, ktoré sú uvedené v § 18a ods. 8 písm. a) až g) zákona č. 369/1990 Zb.. Žalobkyňa bola preto toho názoru, že žalovaný skončil pracovný pomer so žalobkyňou bez opory v právnej úprave a to na podklade oznámenia o skončení pracovného pomeru zánikom funkcie, ktoré bolo žalobkyňi doručené žalovaným dňa 08.06.2016. Tvrdila, že zánik uznesení o voľbe hlavného kontrolóra možno subsumovať pod stratu predpokladu pre výkon dohodnutej práce miestneho kontrolóra. Tento dôvod možno zároveň definovať ako výpovedný dôvod podľa § 63 ods. 1 písm. d) bod 1 Zákonníka práce. Bola teda toho názoru, že zánikom uznesení o voľbe hlavného kontrolóra tak nemožno pracovný pomer skončiť „okamžite“ a ani „ex lege“ mimo zákonom stanovených pravidiel a postupu. Na základe uvedeného si žalobkyňa z titulu neplatného skončenia pracovného pomeru uplatnila nárok na náhradu mzdy v celkovej výške istiny, ktorá tvorí súčet nevyplatených miezd miestneho kontrolóra odo dňa oznámenia o trvaní žalobkyne na ďalšom zamestnávaní dňa 08.06.2016 a to do skončenia doby, na ktorú bol dohodnutý pracovný pomer t.j. do dňa 09.03.2020 - spolu vo výške istiny 61 947,68 eura netto vrátane úrokov z omeškania z čistej mzdy za obdobie od 06/2016 do 03/2020 odo dňa splatnosti mzdy až do zaplatenia.

3. Žalobkyňa taktiež navrhovala, aby súd konanie prerušil, najskôr do právoplatného skončenia konania o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru (11Cpr 5/2016), neskôr do rozhodnutia dovolacieho súdu o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave 2CoPr 3/2020-230 zo dňa 12.08.2020, ktorým odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v spore 11Cpr 5/2016, ktorým súd žalobu žalobkyne o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru zamietol.

4. Žalobkyňa na preukázanie tvrdených skutočností navrhla vykonať nasledovné listinné dôkazy, a to: výzvu podľa § 382 C.s.p. zo dňa 29.04.2020 s fotokópiou poštovej obálky, rozsudok KS BA 2CoPr 18/2017-75 zo dňa 26.09.2018, dovolanie žalobkyne proti rozsudku KS BA 2CoPr 18/2017-75 zo dňa 26.09.2018, pracovnú zmluvu č. XX/XXXX, oznámenie žalovaného o skončení pracovného pomeru zo dňa 08.06.2016, oznámenie žalobkyne o trvaní na ďalšom zamestnávaní zo dňa 08.06.2016, odpoveď žalovaného zo dňa 14.06.2016, výzva žalobkyne zo dňa 09.06.2016, oznámenie žalobkyne o nesúhlase s ukončením pracovného pomeru zo dňa 10.06.2016, vyvesenie návrhu plánu kontrolnej činnosti zo dňa 10.06.2016, odpoveď žalovaného na vyvesenie návrhu plánu kontrolnej činnosti zo dňa 15.06.2016, žiadosť žalobkyne zo dňa 13.06.2016, oznámenie žalobkyne zo dňa 16.06.2016 a 30.06.2016, odpoveď žalovaného zo dňa 18.07.2016, oznámenia OP BA IV zo dňa 07.03.2016, 15.03.2016 a 29.04.2016, uznesenie OS BA III 45Cpr 21/2016-30 zo dňa 09.01.2017, výpočty čistej mzdy, oznámenia Štatistického úradu SR, uznesenie NS SR 7Cdo 129/2019 zo dňa 27.11.2019, fotokópiu poštovej obálky zo 14.02.2020 a dovolanie žalobkyne proti rozsudku KS BA 2CoPr 3/2020 zo dňa 12.08.2020.

II.

5. Žalovaný v rámci svojej procesnej obrany uviedol, že dôvodom zrušenia rozhodnutia odvolacieho súdu bola výlučne skutočnosť, že malo dôjsť k porušeniu práva žalobkyne vyjadriť sa k možnému použitiu ustanovenia právneho predpisu pred odvolacím súdom, ktoré pri rozhodovaní pred okresným súdom nebolo použité a bolo podľa názoru odvolacieho súdu dôležité. Odvolací súd však opätovne vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 12.08.2020, ktorým opätovne potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie, ktorým bola žaloba žalobkyne zamietnutá. To podľa žalovaného znamená, že žalobkyňa nebola v spore o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru úspešná. Z uvedeného dôvodu žalovaný nesúhlasil ani s prerušením konania v zmysle návrhu žalobkyne, pričom mal za to, že žaloba žalobkyne o náhradu mzdy je v plnom rozsahu nedôvodná. Nad rámec uvedeného však žalovaný namieta premlčanie žalobkyňou požadovanej náhrady mzdy a to za obdobie od 08.06.2016 do 30.06.2017, čo predstavuje celkom sumu 20 595,40 eura. Žalovaný zároveň dodal, že ak by aj mal byť nárok žalobkyne dôvodný, bolo by namieste ho primerane znížiť podľa § 79 ods. 2 Zákonníka práce v rozsahu, ktorý presahuje 12 mesiacov. Žalovaný uviedol, že žalobkyňa je zamestnaná ako miestny kontrolór v Bratislave - mestskej časti Čunovo. Z údajov dostupných na internete bolo podľa žalovaného zrejme, že bola tiež v mesiaci júl 2020 zamestnaná v Mestskej časti Bratislava - Petržalka ako vedúca referátu personálnych činností a miezd OPaPV. Mal za to, že žalobkyňa si teda bez mimoriadnych ťažkostí našla zamestnanie a podľa informácií, ktoré sú dostupné žalovanému sa aktuálne uchádza v konaní pred Sociálnou poisťovňou o priznanie dôchodku. Žalovaný preto nevidel dôvod, aby bol daný nárok na náhradu mzdy v rozsahu presahujúcom 12 mesiacov. K tomu však žalovaný dodal, že táto náhrada zodpovedajúca náhrade mzdy za prvých 12 mesiacov po skončení pracovného pomeru je premlčaná. Žalovaný taktiež namieta neurčitosť a materiálnu nevykonateľnosť žalobného návrhu v časti úrokov z omeškania. Žalovaný k

nezákonnému zvoleniu žalobkyne do funkcie miestneho kontrolóra uviedol, že predpokladom pre výkon funkcie hlavného kontrolóra obce je v zmysle ustanovenia § 18a zákona č. 369/1990 Zb. zvolenie do funkcie hlavného kontrolóra. Postavenie obce má aj žalovaný v zmysle ustanovenia § 1a ods. 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 377/1990 Zb.. Uviedol, že pracovný pomer hlavného kontrolóra obce má svoje špecifikum, keď jeho založenie pracovnou zmluvou je nárokom osoby, ktorá bola do funkcie hlavného kontrolóra obce zvolená voľbou obecným zastupiteľstvom. Teda hlavný kontrolór obce musí byť najprv platne zvolený obecným zastupiteľstvom a potom dochádza k uzavretiu pracovnej zmluvy s obcou, pretože hlavnému kontrolórovi vzniká po zvolení nárok na uzavretie pracovnej zmluvy s obcou. Pracovnou zmluvou založený pracovný pomer hlavného kontrolóra s obcou je teda viazaný na jeho zvolenie do funkcie obecným zastupiteľstvom. Žalovaný mal preto za to, že žalobkyňa bola zvolená do funkcie miestnej kontrolórky u žalovaného uznesením miestneho zastupiteľstva zo 4. marca 2014, č. 16/3/2014, a to na obdobie od 10.03.2014 do 09.03.2020, pričom týmto uznesením bol starosta žalovaného poverený so žalobkyňou uzatvoriť pracovnú zmluvu na pracovnú pozíciu miestnej kontrolórky. Funkcia miestneho kontrolóra sa vykonáva v pracovnom pomere, pričom ide o pracovný pomer, pre ktorý sa v zmysle § 42 ods. 2 Zákonník práce a § 1 ods. 4 a § 3 ods. 1 písm. e) zákona č. 552/2003 Z. z. vyžaduje voľba (v tomto prípade voľba miestneho zastupiteľstva žalovaného). Pokiaľ absentuje voľba žalobkyne do funkcie miestneho kontrolóra, nemohol žalobkyňi vzniknúť ani nárok na uzavretie pracovnej zmluvy na druh práce - miestny kontrolór. Uviedol, že uznesenie o zvolení žalobkyne do funkcie bolo zrušené rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 22.04.2016, č. k. 6S/264/2014-49, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 07.06.2016 a preto týmto dňom došlo k zániku funkcie žalobkyne ako miestnej kontrolórky. Žalobkyňa proti tomuto rozhodnutiu podala odvolanie, ktoré však Najvyšší súd SR odmietol, pričom rovnako bol odmietnutý aj návrh žalobkyne na obnovu konania 6S 264/2014. Žalovaný uviedol, že žalobkyňa sa taktiež domáhala podľa § 337 Správneho súdneho poriadku určenia, že jej funkcia naďalej trvá. Táto žaloba bola právoplatne odmietnutá uznesením Krajského súdu v Bratislave z 23.01.2019, č. k. 2S/107/2017-31, ktoré bolo potvrdené uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 10.12.2019, č. k. 3Usam/2/2019-84.

6. Žalovaný na preukázanie tvrdených skutočností navrhol vykonať nasledovné listinné dôkazy, a to: rozsudok OS BA III 11Cpr 5/2016 zo dňa 04.07.2017, rozsudok KS BA 2CoPr 18/2017 zo dňa 26.09.2018, uznesenie NS SR 7Cdo 129/2019 zo dňa 27.11.2019, zápisnicu o VVR zo dňa 12.08.2020, rozsudok KS BA 2CoPr 3/2020 zo dňa 12.08.2020, uznesenie KS BA 14CoPr 1/2018 zo dňa 06.03.2018, informácie zo stránky cunovo.eu a istp.sk, uznesenie Miestneho zastupiteľstva Mestskej časti Bratislava - Devínska Nová Vec zo dňa 14.12.2016, výpis z uznesenie Miestneho zastupiteľstva Mestskej časti Bratislava - Devínska Nová Vec zo dňa 04.03.2014, rozsudok KS BA 6S 264/2014 zo dňa 22.04.2016, uznesenie KS BA 6S 122/2019 zo dňa 06.08.2019, uznesenie KS BA 2S 107/2017 zo dňa 23.01.2019, uznesenie NS SR 3Usam 2/2019 zo dňa 10.12.2019 a uznesenie Miestneho zastupiteľstva Mestskej časti Bratislava - Devínska Nová Vec zo dňa 23.03.2016.

III.

7. Súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie, na ktorom vykonal všetky stranami sporu navrhnuté a predložené listinné dôkazy, z ktorých následne zistil dole uvedený skutkový stav rozhodný pre právne posúdenie veci.

8. Miestne zastupiteľstvo žalovaného uznesením zo dňa 18.12.2013 č. 128/12/2013 schválilo návrh na vyhlásenie voľby miestneho kontrolóra, pričom uznesením zo dňa 03.04.2014 č. 16/3/2014 zvolilo žalobkyňu za miestneho kontrolóra žalovaného a zároveň poverilo starostu žalovaného, aby so žalobkyňou uzatvoril pracovnú zmluvu. Následne žalovaný dňa 07.03.2014 uzatvoril so žalobkyňou pracovnú zmluvu na druh práce - miestny kontrolór a to na dobu určitú - do zániku funkcie najneskôr do 09.03.2020.

9. Miestne zastupiteľstvo žalovaného uznesením zo dňa 23.03.2016 č. 32/3/2016 žiadalo starostu žalovaného o ukončenie zmluvy o výkone kontrolnej činnosti pre viaceré obce zo dňa 30.04.2014 a konštatovalo viaceré porušenia povinností zo strany žalobkyne ako miestnej kontrolórky.

10. Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 22.04.2016 sp. zn. 6S 264/2014 rozhodol o zrušení oboch vyššie uvedených uznesení miestneho zastupiteľstva žalovaného, a to z dôvodu, že uznesenie o schválení návrhu na vyhlásenie voľby miestneho kontrolóra bolo v rozpore so zákonom (boli určené kvalifikačné predpoklady kandidátov nad rámec zákona) a keďže uznesenie miestneho zastupiteľstva

žalovaného o zvolení žalobkyne za miestneho kontrolóra žalovaného a poverení starostu na uzatvorenie pracovnej zmluvy na toto nezákonné uznesenie miestneho zastupiteľstva žalovaného nadväzovalo, bolo zrušené aj toto uznesenie.

11. Na základe uvedeného žalovaný oznámil žalobkyni písomne dňa 08.06.2016 skončenie pracovného pomeru zánikom jej funkcie, s čím žalobkyňa nesúhlasila a dňa 08.06.2016 písomne oznámila žalovanému, že trvá na ďalšom zamestnávaní. Následne podala žalobkyňa dňa 08.08.2016 voči žalovanému na Okresnom súde Bratislava III žalobu o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru (11Cpr 5/2016). Následne Okresný súd Bratislava III uznesením zo dňa 09.01.2017 sp. zn. 45Cpr 21/2016 nariadil žalovanému neodkladným opatrením povinnosť poskytovať žalobkyni mzdu v sume 635,- eur mesačne s tým, že žalobkyni uložil povinnosť podať proti žalovanému žalobu o náhradu mzdy. Uvedené uznesenie však bolo odvolacím súdom uznesením zo dňa 06.03.2018 sp. zn. 14CoPr 1/2018 zmenené tak, že návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia bol zamietnutý. Okresný súd Bratislava III rozsudkom zo dňa 04.07.2017 sp. zn. 11Cpr 5/2016 žalobu žalobkyne o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru zamietol, pričom toto rozhodnutie bolo odvolacím súdom rozsudkom zo dňa 26.09.2018 sp. zn. 2CoPr 18/2017 potvrdené. Následne však dovolací súd uznesením zo dňa 27.11.2019 sp. zn. 7Cdo 129/209 rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie výlučne z dôvodu, že odvolací súd nesprávnym postupom porušil práva žalobkyne na spravodlivý proces, keď bez splnenia mandukčnej povinnosti založil svoje rozhodnutie na iných nových právnych dôvodoch než súd prvej inštancie. Následne však odvolací súd rozsudkom zo dňa 12.08.2020 sp. zn. 2CoPr 3/2020 rozsudok súdu prvej inštancie o zamietnutí žaloby žalobkyne o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru opätovne potvrdil. Voči tomuto rozsudku podala žalobkyňa opätovne dovolanie, o ktorom nebolo doposiaľ rozhodnuté.

12. Žalobkyňa sa medzičasom domáhala správnu žalobou rozhodnúť o zániku funkcie hlavného kontrolóra, pričom Krajský súd v Bratislave túto jej žalobu uznesením zo dňa 23.01.2019 sp. zn. 2S 107/2017 odmietol. Žalobkyňa podala proti tomuto rozhodnutiu kasačnú sťažnosť, ktorú však Najvyšší súd SR uznesením zo dňa 10.12.2019 sp. zn. 3Usam 2/2019 zamietol. Žalobkyňa sa taktiež žalobou na Krajský súd v Bratislave domáhala zrušenia rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 22.04.2016, avšak Krajský súd v Bratislave aj túto žalobu žalobkyne uznesením zo dňa 06.08.2019 sp. zn. 6C 122/2019 odmietol.

IV.

13. Súd na takto zistený skutkový stav aplikoval príslušné ustanovenia Zákonníka práce upravujúce nárok zamestnanca na náhradu mzdy pri neplatnom skončení pracovného pomeru (§ 79).

14. V prípade, že zamestnávateľ skončil so zamestnancom pracovný pomer neplatne, teda ak zamestnávateľ dal zamestnancovi neplatnú výpoveď alebo s ním neplatne skončil pracovný pomer okamžite alebo v skúšobnej dobe a ak zamestnanec oznámil zamestnávateľovi, že trvá na tom, aby ho zamestnávateľ ďalej zamestnával (okrem prípadu, keď súd rozhodne, že nemožno od zamestnávateľa spravodlivo požadovať, aby zamestnanca ďalej zamestnával), platí, že pracovný pomer zamestnanca nekončí a zamestnávateľ je mu povinný poskytnúť náhradu mzdy v sume jeho priemerného zárobku odo dňa, keď zamestnanec oznámil zamestnávateľovi, že trvá na ďalšom zamestnávaní, až do času, keď mu zamestnávateľ umožní pokračovať v práci alebo ak súd rozhodne o skončení pracovného pomeru. To znamená, že na to, aby zamestnancovi vôbec vznikol nárok na náhradu mzdy podľa § 79 ods. 1 Zákonníka práce, musia byť splnené nasledovné podmienky, a to existencia neplatného skončenia pracovného pomeru a oznámenie zamestnanca, že trvá na tom, aby ho zamestnávateľ ďalej zamestnával. O splnení prvého predpokladu, teda o existencii neplatne skončenom pracovnom pomere zamestnanca môže rozhodnúť len súd. Inak povedané, dokým súd nerozhodne vo veci neplatnosti skončenia pracovného, pracovný pomer sa považuje za platne skončený. Ak však súd vo veci neplatného skončenia pracovného pomeru rozhodne, súd konajúci vo veci náhrady mzdy (v praxi sa tieto dve konania často spájajú, keď sa zamestnanec žalobou domáha zároveň určenia neplatnosti skončenia pracovného pomeru a aj náhrady mzdy), je takýmto rozhodnutím súdu o určení neplatnosti skončenia pracovného pomeru viazaný (rozsudok NS SR 5 Cdo 36/2000). Z toho teda vyplýva, že nárok na náhradu mzdy pri neplatnom skončení pracovného pomeru nemožno prisúdiť, kým nie je právoplatným rozhodnutím určené, že právny úkon, ktorým mal byť skončený pracovný pomer, je neplatný (uznesenie NS SR 1 Cdo 180/2019).

15. V danom prípade sa žalobkyňa domáhala priznania náhrady mzdy z neplatne skončeného pracovného pomeru za obdobie od 08.06.2016 do 09.03.2020 v celkovej sume 61 947,68 eura vrátane úrokov z omeškania. Z vykonaného dokazovania však jednoznačne vyplývalo, že vo veci neplatnosti skončenia pracovného pomeru bolo právoplatne rozhodnuté (rozsudkom Krajského súdu v Bratislave 2CoPr 3/2020 zo dňa 12.08.2020 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Bratislava III 11Cpr 5/2016 zo dňa 04.07.2017), a to tak, že pracovný pomer žalobkyne nebol neplatne skončený, na základe čoho nebol splnený prvý predpoklad vzniku nároku žalobkyne na náhradu mzdy podľa § 79 ods. 1 Zákonníka práce a to existencia neplatne skončeného pracovného pomeru. Na uvedenú skutočnosť nemalo vplyv ani to, že voči rozsudku Krajského súdu v Bratislave 2CoPr 3/2020 zo dňa 12.08.2020 bolo žalobkyňou podané dovolanie, keďže ide len o mimoriadny opravný prostriedok, ktorého podanie nemá podľa § 444 C.s.p. vplyv na právoplatnosť rozhodnutia, pokiaľ o tom dovolací súd v zmysle § 444 ods. 2 C.s.p. nerozhodne. Existencia takéhoto rozhodnutia dovolacieho súdu (t.j. rozhodnutia podľa § 444 ods. 1 C.s.p. o odklade právoplatnosti rozsudku Krajského súdu v Bratislave 2CoPr 3/2020 zo dňa 12.08.2020) však nebola zo strany žalobkyne tvrdená a ani preukázaná.

16. Vzhľadom na uvedené mal súd za to, že v čase vyhlásenia tohto rozsudku súd mal preukázané, že konanie vo veci určenia neplatnosti skončenia pracovného pomeru žalobkyne u žalovaného (15Cpr 5/2016) bolo právoplatne skončené tak, že súd rozhodol, že pracovný pomer žalobkyne u žalovaného nebol neplatne skončený (t.j. žalobu žalobkyne zamietol), na základe čoho nebol splnený predpoklad podľa § 79 ods. 1 Zákonníka pre priznanie nároku na náhradu mzdy, a to existencia právoplatného rozhodnutia súdu o neplatnom skončení pracovného pomeru, a preto súd žalobu žalobkyne ako nedôvodnú zamietol.

17. Zároveň súd podotkol, že podľa konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, pripomienku strany sporu, ktorá ju nastolila. Je ale nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán sporu (napríklad rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne).

18. Za nedôvodný súd považoval taktiež aj návrh žalobkyne na prerušenie konania do rozhodnutia dovolacieho súdu o jej dovolaní proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave 2CoPr 3/2020 zo dňa 12.08.2020, keďže iné súdne konanie, v ktorom sa riešila otázka, ktorá mala význam pre rozhodnutie súdu v tomto súdnom konaní, teda súdne konanie vedené na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 15Cpr 5/2016, v ktorom sa riešila otázka platného/neplatného skončenia pracovného pomeru, bolo právoplatne skončené. Inak povedané, o otázke, ktorá mala význam pre toto súdne konanie a o ktorej súd rozhodoval v inom súdnom konaní (t.j. 15Cpr 5/2016), bolo už právoplatne rozhodnuté a preto súd nepovažoval za potrebné toto súdne konanie podľa § 164 C.s.p. prerušovať.

19. Súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. v súlade s princípom úspechu v konaní a žalovanému ako úspešnej strane sporu priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu voči žalobkyne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré môže strana sporu podať v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje (§ 355 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 362 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.